

[AIsing Andersen.]

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at han skal saamænd ikke gøre sig nogen Umage, for hvad enten han tigger eller trygler, hvad enten han truer os eller siger, at vi tager ikke Ordet og deltager ikke i nogen Debat med ham, fordi vi ikke tør, saa lader det os ganske kold. Jeg synes i det hele taget, at det ærede Medlem skulde holde sig lidt mere tilbage, for der er ingen i Offentligheden i dette Land, som ikke meget vel forstaaer at gennemskue det ærede Medlem og Kommunisternes Optræden. Det er allerede af andre Talere blevet omtalt, hvorledes man fejrede den kapitalistiske Repræsentant — som det ellers hedder i den kommunistiske Presse — for det engelske Imperium. Der er nævnt visse Eksempler paa, hvordan man fejrede denne Repræsentant ved Festligheder saa overdaadige, som næppe noget andet Land har fejret nogen Repræsentant for det kapitalistiske System med. Og naar man ved, at selve det ærede Medlems store Forbillede, Udenrigsministeren i Rusland, holdt en Skaaltale for den engelske Konge som Repræsentant for det engelske Imperium, synes jeg, at Humbugen i Kommunisternes Optræden er tilstrækkeligt belyst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: En daarlig og revnet Grammofonplade bliver min Sandten ikke tiltalende, fordi den bliver spillet med fire forskellige Naale.

Naturligvis glæder det det ærede Medlem Hr. Krag, at Socialdemokratiet har forbedret sig. Det glæder ganske bestemt ogsaa Det konservative Folkeparti, men Glæden er naturligvis i begge Partier noget behersket, fordi Socialdemokratiet derved fra disse Partier tilraner sig nogle borgerlige Vælgere, som nogenlunde kan erstatte Afgangen til os.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kan være ganske rolig — Socialdemokratiet har vist sig at sidde inde med rige Udviklingsmuligheder; det, man skulde forsværge Muligheden af, nemlig en Udvikling baglæns, har man set med Socialdemokratiet. Men Det konservative Folkeparti har jo ogsaa vist visse Udviklingsmuligheder. Man vilde for faa Aar siden have forsværget, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nogen Sinde skulde komme til at sidde i en Rigsdagsgruppe, hvis Fører betegner sig som kolossal Demokrat.

Og saa er der Spørgsmaalet om Grammofonpladen! Jeg siger det samme, som jeg sagde før: at jeg egentlig ikke kan indse, hvad den har med den foreliggende Sag at gøre, og jeg vil meget gerne have det at vide, hvis der er nogen, der kan sige mig det. Det er ikke mig bekendt, at Kommunisterne i Rusland har et russisk Kongedømme eller Zardømme — aldeles ikke! I den Forbindelse bemærket synes jeg, det ærede Medlem Hr. Krag burde være mere orienteret i Gothakalenderen, og hvad dertil hører; det er ikke Dronning Victoria, som hersker i England, saa det hedder: „God save the King“ — det vidste dog det ærede Medlem Hr. Pürschel. (Afbrydelse af Krag). Nej, det ærede Medlem sagde „God save the Queen“. Men Spørgsmaalet er stadig væk, hvad det vedrører den foreliggende Sag, og Spørgsmaalet er stadig væk, hvorfor ingen af de 4 Talere, der har haft Ordet, er kommet ind paa det, som er Sagens Realitet, nemlig Berettigelsen af denne Bevilling, og hvorfor det, der var naturstridigt i 1906, er naturligt nu, og hvorledes man vil forsvare over for de arbejdsløse, der her i Danmark lider Sult, medens Sult ikke eksisterer i Sovjetunionen, under disse Forhold at gennemføre en saadan Bevilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der er rettet en Opfordring til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen om at være tilbageholdende. Det synes jeg er lidt urimeligt. I Retning af at møde her i Rigsdagen er han i hvert Tilfælde saa tilbageholdende, at det vilde være urimeligt at stille Kravet højere.

Med Hensyn til Rusland skal jeg blot sige, at man har set saa mange økonomiske Svingninger derovre, saa paa det ene Punkt og saa paa det andet Punkt, saa man kunde jo ikke vide, om de ikke nu, naar de spiller den engelske Kongehymne, havde foretaget en Svingning i royalistisk Retning. Efter at det ærede Medlem, som her repræsenterer Moskva, har talt, maa man jo antage, at noget saadant ikke er sket. (*Aksel Larsen:* Jeg repræsenterer Vælgerne i 12te Kreds). Ja, det gør det ærede Medlem daarligt; derimod repræsenterer han Moskvas Interesser noget bedre, men jeg tror heller ikke tilfredsstillende.

Men jeg vil blot sige, at det, der er fremdraget her, har det med Sagen at gøre, at det viser, at den russiske Regering tager Konsekvenserne af den Situation, hvori den